

229

ZARZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 3 października 1991 r.

w sprawie opłat za sprawdzenie kwalifikacji kandydatów na egzaminatorów osób ubiegających się o uprawnienia do kierowania pojazdami oraz wysokości wynagrodzenia członków komisji weryfikacyjnych.

Na podstawie art. 79 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 6, poz. 35, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i z 1991 r. Nr 73, poz. 321) zarządza się, co następuje:

§ 1. Od kandydatów na egzaminatorów osób ubiegających się o uprawnienia do kierowania pojazdami pobiera się opłatę za sprawdzenie kwalifikacji w wysokości 80 000 zł, zwaną dalej „opłatą egzaminacyjną”.

§ 2. Opłaty egzaminacyjne pobrane od osób, o których mowa w § 1, zalicza się na przychody środków specjalnych jednostki budżetowej, przy której działa komisja weryfikacyjna dla kandydatów na egzaminatorów osób ubiegających się o uprawnienia do kierowania pojazdami.

§ 3. 1. Za sprawdzenie kwalifikacji kandydata na egzaminatora osób ubiegających się o uprawnienie do kierowa-

nia pojazdami przewodniczącemu komisji weryfikacyjnej i każdemu jej członkowi przysługuje wynagrodzenie w wysokości po 20 000 zł.

2. Wynagrodzenie określone w ust. 1 wypłaca się tylko wówczas, gdy egzaminy były przeprowadzane poza służbowymi godzinami pracy członków komisji weryfikacyjnej.

§ 4. Wydatki na wypłatę wynagrodzenia określonego w § 3 oraz inne wydatki związane z działalnością komisji weryfikacyjnej finansowane są ze środków specjalnych jednostki budżetowej, przy której działa komisja weryfikacyjna dla kandydatów na egzaminatorów osób ubiegających się o uprawnienia do kierowania pojazdami.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Transportu i Gospodarki Morskiej: *E. Waligórski*

230

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU BADAŃ NAUKOWYCH

z dnia 20 września 1991 r.

w sprawie szczegółowych zasad postępowania konkursowego na funkcję dyrektora jednostki badawczo-rozwojowej.

Na podstawie art. 21 ust. 7 ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz. U. z 1991 r. Nr 44, poz. 194) zarządza się, co następuje:

§ 1. Postępowanie konkursowe na funkcję dyrektora jednostki badawczo-rozwojowej, zwane dalej „konkuresem”, zarządza organ sprawujący nadzór nad tą jednostką, nie później niż w terminie 14 dni licząc od dnia, w którym powstała sytuacja wymagająca powołania dyrektora.

§ 2. Postanowienie o ogłoszeniu konkursu powinno zawierać w szczególności:

- 1) określenie składu osobowego komisji konkursowej, zgodnie z art. 21 ust. 6 ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz. U. z 1991 r. Nr 44, poz. 194), zwanej dalej „ustawą”,
- 2) ustalenie formalnych kryteriów doboru kandydatów na funkcję dyrektora,
- 3) termin zakończenia postępowania konkursowego.

§ 3. 1. Postanowienie o ogłoszeniu konkursu jednostka badawczo-rozwojowa podaje do wiadomości wszystkim pracownikom w sposób zwyczajowo przyjęty w tej jednostce oraz przekazuje je do opublikowania w prasie.

2. Ogłoszenie w prasie powinno w szczególności zawierać stawiane kandydatom wymagania i określać sposoby udokumentowania swoich kwalifikacji oraz sposób, termin i miejsce składania zgłoszeń.

§ 4. Zadaniem komisji konkursowej jest:

- 1) określenie kryteriów oceny przydatności kandydata,
- 2) ustalenie szczegółowego trybu przeprowadzenia konkursu, a zwłaszcza etapów konkursu i sposobu kwalifikowania kandydatów do kolejnych etapów,

3) decydowanie o dopuszczeniu do konkursu na podstawie dokumentów przedstawionych przez kandydatów,

4) przeprowadzenie postępowania konkursowego.

§ 5. 1. Do konkursu może przystąpić każdy, kto spełnia warunki określone w art. 21 ust. 3 ustawy oraz w formalnych kryteriach doboru kandydatów wymienionych w postanowieniu o ogłoszeniu konkursu.

2. Komisja konkursowa na podstawie przedstawionych dokumentów stwierdza, czy kandydat spełnia warunki, o których mowa w ust. 1, oraz decyduje o dopuszczeniu go do konkursu.

3. W razie odmowy przez komisję konkursową dopuszczenia kandydata do konkursu ze względu na niespełnienie warunków określonych w ust. 1, kandydat może w terminie 3 dni zwrócić się do organu, który powołał komisję konkursową, o rozstrzygnięcie zasadności odmowy.

§ 6. Każdemu kandydatowi dopuszczonemu do konkursu jednostka badawczo-rozwojowa udostępnia jednakowy zestaw niezbędnych materiałów informacyjnych o stanie prawnym, organizacyjnym i ekonomicznym tej jednostki.

§ 7. 1. Konkurs może być jedno- lub wieloetapowy.

2. Konkurs jednoetapowy odbywa się w formie posiedzenia komisji konkursowej z udziałem kandydatów, na którym są prezentowane kwalifikacje oraz inne cechy i umiejętności kandydatów. Na posiedzeniu tym kandydaci przedstawiają koncepcję działania i rozwoju jednostki badawczo-rozwojowej oraz sposób kierowania tą jednostką.

3. W konkursie wieloetapowym posiedzenie komisji konkursowej może być poprzedzone:

- 1) zasięgnięciem dodatkowych pisemnych opinii o kandydatach; opinie te powinny być udostępnione kandydatom,

2) przeprowadzeniem przez wyspecjalizowane jednostki, na zlecenie komisji konkursowej, odpowiednich testów mających na celu ocenę predyspozycji kandydatów do organizowania pracy naukowej i kierowania jednostką badawczo-rozwojową.

4. Komisja konkursowa w tajnym głosowaniu podejmuje decyzje w sprawie zakwalifikowania kandydatów do kolejnego etapu.

§ 8. 1. Po zakończeniu konkursu komisja konkursowa w tajnym głosowaniu wyłania kandydata lub kandydatów na funkcję dyrektora.

2. W razie stwierdzenia przydatności więcej niż jednego kandydata na funkcję dyrektora, komisja konkursowa ustala kolejność kandydatów.

3. Komisja konkursowa przekazuje wyniki konkursu wraz z jego dokumentacją organowi sprawującemu nadzór nad jednostką badawczo-rozwojową.

§ 9. 1. W razie stwierdzenia nieprzydatności na funkcję dyrektora wszystkich kandydatów, komisja konkursowa zwraca się o ponowne ogłoszenie konkursu do organu, który ją powołał.

2. Kandydaci, których nieprzydatność na funkcję dyrektora stwierdziła komisja konkursowa w postępowaniu konkursowym, nie mogą być dopuszczani do ponownego konkursu.

§ 10. Komisja konkursowa ulega rozwiązaniu z dniem powołania dyrektora jednostki badawczo-rozwojowej.

§ 11. Obsługę komisji konkursowej, niezbędne warunki i środki finansowe związane z postępowaniem konkursowym oraz działalnością komisji konkursowej zapewnia zainteresowana jednostka badawczo-rozwojowa.

§ 12. Traci moc zarządzenie Ministra-Kierownika Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń z dnia 30 kwietnia 1986 r. w sprawie szczegółowych zasad postępowania konkursowego na funkcję dyrektora jednostki badawczo-rozwojowej (Monitor Polski Nr 18, poz. 128).

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Badań Naukowych:

W. Karczewski

231

ZARZĄDZENIE PREZESA URZĘDU PATENTOWEGO RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 16 września 1991 r.

w sprawie pierwszeństwa z Międzynarodowych Targów Zoologiczno-Wędkarskich „PET FAIR”.

Na podstawie art. 24 ust. 2 i art. 82 ustawy z dnia 19 października 1972 r. o wynalazczości (Dz. U. z 1984 r. Nr 33, poz. 177 oraz z 1987 r. Nr 21, poz. 123 i Nr 33, poz. 181), art. 12 ust. 1 pkt 2 i ust. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1985 r. o znakach towarowych (Dz. U. Nr 5, poz. 17 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192), w związku z § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1963 r. w sprawie ochrony wzorów zdobniczych (Dz. U. Nr 8, poz. 45) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wystawienie wynalazku lub wzoru użytkowego na Międzynarodowych Targach Zoologiczno-Wędkarskich „PET-FAIR”, odbywających się w okresie od dnia 25 października do dnia 27 października 1991 r. w Łodzi, w Polsce daje prawo do uzyskania w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej, zwanym dalej „Urzędem Patentowym”, patentu na wynalazek lub prawa ochronnego na wzór użytkowy z pierwszeństwem według daty ich wystawienia na tej imprezie w wymienionym wyżej okresie.

2. Wystawienie wzoru zdobniczego na imprezie określonej w ust. 1 daje prawo do uzyskania w Urzędzie Patentowym rejestracji wzoru zdobniczego z pierwszeństwem według daty jego wystawienia.

3. Zamieszczenie znaku towarowego na towarze wystawionym na imprezie określonej w ust. 1 daje prawo do uzyskania rejestracji znaku towarowego, z pierwszeństwem według daty wystawienia towaru.

§ 2. 1. Przyznanie pierwszeństwa w wypadkach, o których mowa w § 1 ust. 1, następuje z zachowaniem warunków

określonych w § 13 zarządzenia Prezesa Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 12 listopada 1984 r. w sprawie ochrony wynalazków i wzorów użytkowych (Monitor Polski Nr 26, poz. 179) oraz w § 2 ust. 2 załącznika do tego zarządzenia.

2. Przyznanie pierwszeństwa w wypadkach, o których mowa w § 1 ust. 2, następuje z zachowaniem warunków określonych w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 maja 1963 r. w sprawie pierwszeństwa do uzyskania patentu na wynalazek albo rejestracji wzoru użytkowego, wzoru zdobniczego lub znaku towarowego w przypadkach wystawienia wynalazku i wzoru na wystawie publicznej w Polsce lub za granicą albo zamieszczenia znaku towarowego na towarze wystawionym na takiej wystawie (Dz. U. Nr 23, poz. 133, z 1972 r. Nr 54, poz. 351 i z 1985 r. Nr 33, poz. 147).

3. Przyznanie pierwszeństwa w wypadkach, o których mowa w § 1 ust. 3, następuje z zachowaniem warunków określonych w § 11 i 12 zarządzenia Prezesa Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 20 czerwca 1985 r. w sprawie ochrony znaków towarowych (Monitor Polski Nr 18, poz. 143, z 1988 r. Nr 17, poz. 144 i z 1990 r. Nr 44, poz. 346).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej:

W. Kotarba